

A Qui non vult fieri desidiosus, amet.

Vel, quoniam diligentissimus est rerum cumulator Polypus, intelligi posse arbitror, facultates omni quantumlibet cura & diligentia cōgestas, cito, vbi amore capti fuerimus, prodigi, in vtiliterq; dissipari. Quām extemplo enim, ait Lysiteles Plautinus, sēuis sagittis percussus est, illicē res foras labitur, liquitur, & que sequuntur. Vel qui Delphinum amoris indicium esse ostendimus, Polypū versutę dicere possemus, admoneri nos eo signo versutiam amanti cumpromis apprehendendam, & quod fieri solere Plato dicit, in amatę rei mores transmigrandum, vti quippe Polypus in colorum mutationibus, prout vnicuiq; rei adhæserit, facit. Sedenim ea potius de causa Veneri Polypum adsculpi existimandum, quōd inter pisces sit omniū falacissimus, adeoq; libidini deditus, vt nimio veneris vsu omnibus defectus viribus debilitetur, neq; iam ad cibum sibi conquirendum idoneus effeetus, minimo negocio ab alijs capiatur, & à paruulis quibusq; pisciculis cancellis & cancris exedatur, obseruatum ab Āliano. Quintetiam aiunt eos ob huiusmodi nequitiam non amplius anno viuere, id quod eādem de causa passeribus etiam accidere tradit Aristoteles. Quin & Polypos etiam foeminas, propter crebros partus, ocyssimē deficere. Quāquam aliquando repertus sit Polypus acetacei generis magnitudinem excreuisse, qualem illum Græci prædicant, qui Puteolis per subterraneum cauum ingressus noctu apothecam falsamentorum plenam depopulabatur: eius enim amaritudinis audiſſimos eos esse paulo ante ostendimus, donec re demum patefacta, vix à magno hominum numero confectus est.

HYEMALE SOLSTITIVM.

A Ddemus & illud, in manu scriptis Hori codicibus legi, δύο πολυπόδες Σωματικού βεβηκότες δρόμον ἡλίου τὸν ἐν ταῖς χειρεπλαστροπάσι σημαίνονται quod est, duos Polypos vinculis coērcitos, & progredientes tamē, cursum Solis quē in brumali conuersione peragit, significare. Quanquā impressorū codicū lectio, quæ est δύο πόδες, nequaquam duplicit: sed si progressum exprimere volueris, videndū est, si pedes illigatos pinxeris, qua id ratione tuearis. At de hyemali cōuersione sermo est, quæ, vt in sphæræ consideratione manifestè licet inspicere, progressum Solis omnino contatiorem ostendere videtur, in vltimis enim Sagittarij & primis Capricorni gradibus Sol ad horizontē vix loco dimoueri, aut quamleūtissimē diurnos parallelos conficere videtur. Ad cuius rei tarditatem accedit & eorundem parallelorum ijsdem fermè diebus repetitio, dum conuersio peragit ut stare loco potius Sol, quām quoquam motu suo progredi videatur. Quare siue pedes, siue Polypos colligatos accipere malueris, non sum admodum laboratus: mihi satis fuerit, & codicum super hoc varietatem, & ipsam rei quæ significatur, historiam declarasse. Tu verò, quanquā cogitationes has nostras sublimi illa doctrina tua longè inferiores intelligas, pro summa tamen humanitate, qua præcipue commendaris, despicere haudquaquam velis. Nihil enim in rerum natura temerè à Deo factum, quiq; Deo, vt tu facis, propin quius adhærescunt, nihil quicquam aspernari debent, quod eodem, vnde originem traxerit, periodo quodam suo redire animaduerterint.